

Ce este un laodiceean?

Versete călăuzitoare: Apocalipsa 3.14-22

Apocalipsa 3.14-22: Și îngerului adunării din Laodiceea scrie-i: «Acestea le spune Cel care este Amin, Martorul credincios și adevărat, Începutul creației lui Dumnezeu: Știu lucrările tale, că nu ești nici rece, nici în clocot; aș vrea să fi fost rece sau în clocot. Astfel, pentru că ești căldicel – și nici rece, nici în clocot – te voi vărsa din gura Mea. Pentru că spui: Sunt bogat și m-am îmbogățit și n-am nevoie de nimic! și nu știi că tu ești cel nenorocit și de plâns și sărac și orb și gol; te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățit prin foc, ca să fii bogat, și haine albe, ca să fii îmbrăcat și să nu se arate rușinea goliciunii tale, și alifie pentru ochi, să-ți ungi ochii, ca să vezi. Eu îi mustru și îi disciplinez pe toți câți îi iubesc; fii plin de râvnă deci și pocăiește-te! Iată, Eu stau la ușă și bat; dacă va auzi cineva glasul Meu și va deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el, și el cu Mine. Învingătorului îi voi da să șadă cu Mine pe tronul Meu, după cum și Eu am învins și M-am așezat cu Tatăl Meu pe tronul Său». Cine are urechi să audă ceea ce Duhul spune adunărilor“.

Ce este Laodiceea?

Este foarte important pentru noi să cunoaștem starea de lucruri din Adunare. Dacă spun „Adunare”, atunci mă refer la întreaga casă a lui Dumnezeu, nu numai la trupul lui Hristos, ci și la ceea ce Domnul va vărsa din gura Lui, atunci când El va veni. Este foarte important pentru noi care stăm în ajunul, dacă nu chiar în ziua acestui eveniment, să înțelegem ce a provocat aceasta. Probabil noi spunem: „Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, noi știm că aparținem cu adevărat Domnului”, însă cu toate acestea are importanță mare pentru noi să vedem ce conduce la această stare de lucruri, pe care Hristos o va vărsa din gura Lui, pentru ca nu cumva noi să contribuim în vreun fel la aceasta.

La începutul capitolului 2 din Apocalipsa vedem că Adunarea și-a părăsit dragostea dintâi, și la sfârșitul capitolului 3 din Apocalipsa ea este dată la o parte ca mărturie. În Laodiceea vasul mărturiei este vărsat din gura Domnului. Și ceea ce este îngrozitor este faptul că de îndată ce El o leapădă în felul acesta, o altă putere este gata s-o ia în posesiune – o putere care se ridică și spune: „Aceasta este tocmai ceea ce eu pot folosi!” Adunarea, care nu este corespunzătoare pentru Hristos, este potrivită pentru fiară. De îndată ce Hristos a lepădat adunarea, fiara se ridică și este gata s-o poarte, așa cum vedem în Apocalipsa 17.

Aceasta este ceva îngrozitor – o chestiune foarte serioasă, dacă punem la inimă felul cum s-a ajuns la aceasta; și eu cred că nimeni nu poate să se sustragă în punctul acesta de la partea lui de vină, chiar dacă putem scăpa de judecată. Căci în mod evident Laodiceea rezultă din Filadelfia; starea ultimei adunări urmează evident din starea adunării anterioare.

Ce este un laodiceean?

Sunt patru faze ale Adunării lui Dumnezeu, care vor rămâne până la sfârșit; acestea sunt Tiatira, Sardes, Filadelfia și Laodiceea. Tiatira este Roma, Sardes este protestantismul, Filadelfia este ultima trezire la viață – o prezentare strălucitoare a adevărului care era pierdut – și Laodiceea – libertatea de a acționa. Vreau mai întâi să explic ce este un laodiceean, și după aceea să încerc să aplic aceasta la conștiința noastră.

Un laodiceean este un om, care are într-adevăr lumina din Filadelfia, dar nu posedă nimic din puterea ei. Laodiceeanul nu se află în cadrul unui sistem; el nu aparține nici catolicismului și nici protestantismului, și trebuie să fi într-unul din acestea două, pentru a fi într-un sistem. Am încrederea că aceasta va mișca inimile noastre ale tuturor. Este foarte important să primești lumină, și lumina te scoate dintr-un sistem; dar să ai lumină nu este totul. Un laodiceean este unul care a primit lumină, dar nu posedă ceea ce ar trebui să rezulte prin lumină. De aceea Domnul vine înaintea bisericii din Laodiceea cu cuvintele: „Aceasta le spune Cel care este Amin, Martorul credincios și adevărat, începutul creației lui Dumnezeu.”

Deseori se aude întrebarea: Ce este greșit în chestiunea aceasta sau aceea? Însă acesta nu este felul corect de a evalua ceva. Întrebarea este: Este corespunzător lui Hristos sau este corespunzător omului?, chiar dacă este vorba de lucrurile din casă sau de îmbrăcăminte. Se slujește cu ele gustului natural al omului, sau se slujește lui Hristos conform planului lui Dumnezeu? Dacă primim lumina, care rezultă din Filadelfia, și în același timp nu judecăm elementul omenesc, atunci în realitate ne pregătim pentru Laodiceea. În ochii lui Dumnezeu este o chestiune îngrozitoare să ai lumină, fără să umbli corespunzător ei. În toate lucrările teologice mari nu găsim nimic referitor la noua creație; și cu toate acestea scriitorii erau oameni temători de Dumnezeu. De ce Biserica nu a fost vărsată din gura lui Hristos deja demult? Deoarece acolo încă nu era lumină. Dar dacă acum avem lumină și dovedim că ea nu poate aduce în noi nimic din prezentarea lui Hristos, atunci suntem o urâciune pentru El.

Scriptura ne dă unele exemple despre aceasta. Cine a condus pe copiii lui Israel la idolatrie? Nimeni altul mai neînsemnat decât Aaron, fratele lui Moise. Îi lipsea lui lumina? Nu, nicidecum, dar el a vrut să placă poporului. El era acela prin care trebuiau să se realizeze cuvintele pe care Moise i le aducea de la Dumnezeu. Și același om spune, în timp ce Moise era suit pe munte la Dumnezeu: „Dați-mi aurul vostru și eu vă voi face un vițel.”

Se vorbește despre lumină și se insistă la ea, însă eu spun: purtați grijă ca prin cunoașterea acestei lumini elementul omenesc să fie ținut afară. Dacă slujiți omului într-un fel oarecare, indiferent cum – în casa voastră, în aranjarea voastră, în hainele voastre sau în oricare altă chestiune – prin aceasta deschideți ușa pentru Laodiceea, da, voi o promovați, căci voi ați primit lumină și cu toate acestea nu umblați în puterea ei practică. Ea trebuie să se manifeste practic. Puteți voi spune, că oamenii sunt astăzi mai mult pentru Hristos decât au fost odinioară? Știu că sfinții din anii de demult erau mai mult pentru Hristos, chiar dacă aveau mai puțină lumină, decât astăzi.

Vin la un alt caz din 1 Samuel 15. În capitolul acesta Saul este trimis să nimicească pe Amalec. Misiunea, pe care el a primit-o, este clară și univocă, și Saul a luat cunoștință despre toate. Însă el cruță ceea ce i s-a potrivit, în timp ce a nimicit ce era neînsemnat și de disprețuit. El nu putea spune că el nu a fost în stare să umble corespunzător luminii primite; însă el a cruțat ce era cel mai bun, ceea ce a slujit cel mai mult omului, ce i-a plăcut cel mai mult.

Un alt exemplu găsim în 2 Împărați 5. Gehazi este trimis să aducă adevărul lui Naaman. Gehazi posedă adevărul. Dar dacă profetul nu vrea să primească nimic de la Naaman, Gehazi vrea totuși. Aici vedem principiul. Profetul îi spune: „N-a mers inima mea cu tine când s-a întors omul din carul său în întâmpinarea ta? Este timp de luat argint și de primit haine, și măslini și vii, și oi și boi, și robi și roabe?” Toate acestea îi păreau lui Gehazi de folos. Apoi profetul adaugă: „«Lepra lui Naaman se va lipi de tine și de sămânța ta pentru totdeauna.» Și a ieșit dinaintea lui lepros, alb ca zăpada.” Acesta este un laodiceean. Gehazi posedă lumină, însă el s-a gândit la sine însuși. El nu a fost suficient de atent cu el însuși, nu a omorât suficient mădularele lui (Coloseni 3.5; 2 Corinteni 4.10), ca să nu dorească lucrurile lui Naaman.

Acum deschid în Noul Testament. În evanghelia după Matei 16 Domnul spune lui Petru: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona, pentru că nu carnea și sângele ți-au descoperit acestea, ci Tatăl Meu care este în ceruri.” Lui Petru i s-a dăruit lumina cea mai mare; nimic nu putea fi mai minunat pentru el, decât că Tatăl i-a dat o astfel de descoperire; era lumină de cel mai înalt nivel. El a primit lumina despre Adunare, dar el nu vrea crucea. Însă Acela, care voia să zidească această clădire frumoasă, Adunarea, era Același care prin cruce va înlătura omul. Vai, spune Petru, despre aceasta nu doresc să aud nimic. Și ce spune Domnul? „Pleacă înapoia Mea, satan!”

Tocmai acesta este principiul despre care este vorba, și după acesta noi trebuie să ne orientăm. Lumina este prezentă, și întrebarea este dacă eu aici pe pământ fac să se vadă ceea ce va fi văzut în noul Ierusalim. Dacă în creștinismul vostru Hristos stă afară, atunci acesta este Laodiceea și se scufundă mai departe spre Babilon; dacă Hristos nu are nici un loc în creștinism, atunci El nu vrea adunarea.

Doresc să vă atenționez: luați seama că voi cu cât aveți mai multă lumină, cu atât mai mult să excludeți elementul uman. 1900 de ani s-a mers având numai puțină lumină, și atâta timp, până când s-a dat mai multă lumină, era așa ca și cum Domnul ar spune: Vă suport. Însă acum totul a devenit altfel. Noi nu mai putem vorbi despre necunoaștere, căci noi am primit lumină. Dar dacă lumina s-a înmulțit, să avem grijă ca ea să prezinte practic pe Hristos în noi.

După ce v-am arătat ce este un laodiceean, vreau să vă arăt și medicamentul de vindecare, cum Domnul vă poate păzi să nu deveniți un laodiceean, și cum El vă poate elibera, dacă ați devenit deja. El spune: „Iată, Eu stau la ușă și bat, dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el, și el cu Mine.” El nu pune un adevăr sau altul pe prim plan; El Se aduce pe Sine Însuși. El spune: Vă voi face să aflați în cele mai intime împrejurări cine sunt Eu. Eu voi veni și voi cina cu voi, și prin aceasta să înțelegeți ce înseamnă să cinezi

împreună cu Mine. Eu voi fi prezent în toate împrejurările voastre, și apoi și voi să aveți parte de ale Mele.

Expresia practică a acestora o găsim în Ioan 11 și 12. Mai întâi Domnul merge cu Maria la mormântul lui Lazăr și acolo plânge împreună cu ea. Însă după aceea, în timp ce ea Îl unge pentru înmormântarea Lui, este ca și cum ea ar spune: Lumea aceasta cu toate frumusețile ei nu mai înseamnă nimic pentru mine! El a ieșit din ea, și eu am îngropat-o cu El în mormântul Lui.

Zilele în care trăim sunt zile critice. Cu siguranță este un gând serios, că dacă noi prezentăm lumină, fără să-L înălțăm și să-L revelăm pe Hristos într-o creație nouă, suntem un popor care în loc să devină sfințit, se strică tot mai mult. Apostolul spune în epistola adresată lui Timotei, că noi vom eșua dacă noi, în ceea ce privește credința noastră, nu avem o conștiință bună. Fie ca noi toți să punem la inimă toate acestea, din pricina Numelui Său!

Titlul original: „Laodizea“
din *Hilfe und Nahrung*, 1979, pag. 186–191